

Głos Wielkopolski

Rok II

Poznań, wtorek 10 września 1946 r.

P Nr 248 (552)

Odpowiedź Opiekunom Niemiec Żywoźowa manifestacja wszystkich warstw narodu

Warszawa (PAP). Warszawa dała dziś w imieniu całej Polski opiekunom i obrońcom Niemiec odpowiedź godną bohaterkiej stolicy narodu, który pierwszy stanął do walki z potęgą niemiecką, z tą potęgą, którą Byrnes pragnie obecnie odbudować.

Sala „Romy”, która widziała wiele zebrań — nie znalazła jeszcze takiego napływu ludzi, pragnących dać wyraz uczuciom, ożywającym dziś cały naród polski. Zatlócone ludźmi są wszystkie przejścia, schody i kruczanki olbrzymiego gmachu.

Tysiące ludzi, którzy nie mogli dostać się do sali, zapelnili ulice. Robotnicy, pracująca inteligencja, kobiety, młodzież — lud Warszawy stał się tak liczny, jak nigdy dotychczas, by zaprotestować przeciw przemówieniu Byrnes'a.

Na wiec przybyli liczni przedstawiciele prasy krajowej i zagranicznej. Wśród publiczności w pierwszym rzędzie znajdował się ambasador Francji pan Garreau. Nad trybuną widnieją olbrzymi napis, wyrażający uczucia zebranych, uczucie całego narodu, uczucia wszystkich ludzi młujących pokój — „Wara imperialistom i opiekunom Niemiec od granic zachodnich Polski”. Na trybunie wartość honorowa pełnią chłopcy i dziewczęta w mundurach OM TUR i ZWM.

Na długo jeszcze przed rozpoczęciem wiecu

sala rozbrzmiewa niemiłkącymi okrzykami na cześć Polski Ludowej w granicach na Odrze i Nisie, na cześć Wojska Polskiego, na cześć jedności narodowej.

Zagaja zgromadzenie w imieniu Okręgowej Komisji Zw. Zawodowych ob. Rustecki. Ob. Rustecki mówi o głębokiej treści manifestacji dzisiejszej w życiu narodu, daje wyraz oburzeniu i rozgorzgnięciu narodu polskiego z powodu wystąpienia sztuttgartskiego Byrnesa.

Ob. Rustecki powołuje prezydium.

Jako pierwsze pada nazwisko ministra Ziem Odzyskanych — Władysława Gomułki. Zebrani urządzają ministrowi Ziem Odzyskanych olbrzymie owacje. Oklaskom i okrzykom nie ma końca. Przewodniczący zaprasza do prezydium sekretarza CKWPPS. Po ukończeniu uroczystości prezydium przewodniczący udziela głosu ministrowi Ziem Odzyskanych ob. Gomułce Wiesławowi. Zebrani wdają ukazanie się na trybunie ob. Gomułki potężnym śpiewem „Roty”. Ob. Gomułka Wiesław mówi:

W swoisty sposób zainteresował uchwały konferencji poczdamskiej

a zwłaszcza ustępy, dotyczące zachodnich granic Polski. Przemówienie to tym bardziej zasługuje na uwagę, gdy się powiąże z jawnie tolerancyjną a nawet protekcyjną polityką uprawianą w stosunku do hitlerowskich w strefach angielskiej i amerykańskiej okupacji w Niemczech oraz z nasilającą się z każdym dniem kampanią antypolską prowadzoną w Niemczech od skrzydła nielegalnych organizacji hitlerowskich aż po skrzydła niemieckich socjal-demokratów. Ostrze tej kampanii skierowane jest przeciwko naszym granicom zachodnim. W tej sytuacji p. Byrnes uważał za wskazane publicznie zainteresować wobec Niemców uchwały poczdamskie w ten sposób jakoby granice Polski na zachodzie i północy mogły ulec zmianom na korzyść Niemców, w momencie ustalenia warunków pokoju. Rzecznik angielskiego ministerstwa spraw zagranicznych natychmiast zaaprobował oświadczenie amerykańskiego sekretarza stanu.

Pan Byrnes potraktował sprawę naszej granicy na zachodzie jakoby to nie była granica, a tylko linia demarkacyjna między Polską a Niemcami.

W protokole konferencji poczdamskiej, podpisanym również przez prezydenta Trumana, a jest natomiast wyraźnie podzielenie argumentu amerykańskiego sekretarza stanu, że ziemie na zachodzie dalego zostały nam oddane, gdyż w czasie działań wojennych Niemcy w wielkiej liczbie uciekli z tych terenów i ze względu na uczucie obudzone przez wojnę, byłoby trudno zorganizować na nich życie ekonomiczne, jeśli by nie było one administrowane przez Polskę.

Takie twierdzenie oznacza bowiem, że nie dość, że Niemcy zniszczyli Polskę jak żaden inny kraj, lecz w dodatku Polacy zobowiązani zostali zagospodarować Ziemię Zachodnie, opuszczoną przez Niemców i zniszczoną na skutek działań wojennych, w przedświadczeniu, że po zagospodarowaniu tych ziem aliansi zachodni mogą zażądać od Polski zwrotu ich Niemcom. Za kolosalne straty, jakie Polska poniosła z wojny Niemiec miałyby im jeszcze dopłacać. Wypiszmy, że stanowiska takiego nie podzieli nie tylko demokratyczna opinia świata, lecz trudno będzie przekonać o jego słuszności nawet zagorzałych obrońców Niemiec w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii.

Jesteśmy i zostaniemy

„Coming events cart their shadows before”
Byron.

„Wydarzeniem, które rzuca cień w przyszłość”, jest mowa sztuttgartska Mrs. James Byrnes'a. Jest to pierwszy minister mocarstw zwyciężskich, który przybył do Niemiec po ich kapitulacji i drugi, który po partiach niemieckich podniósł otwarcie standard zjednoczonego Niemiec. Niedawna deklaracja ministra Mołotowa nie była przeciwna jednemu Niemiec, ale uwarunkowana jakże zasadniczymi zastrzeżeniami.

Minister Byrnes mówi o demilitaryzacji i demokracji, ale słowa te brzmią dziwnie blade na tle mocnych akcentów o potrzebie podniesienia produkcji dla dobrobytu narodu niemieckiego. Mrs. Byrnes występuje jako obrońca Niemiec. Atakuje z całą furją umowę poczdamską, którą wielki prezydent USA Truman uchwaliał i akceptował. „Ustalono (w Poczdami) poziom przemysłu, mówi Byrnes, wystarcza zaledwie narodowi niemieckiemu na zaopatrzenie jego potrzeb i utrzymanie poziomu życia, zbliżonego do warunków życia w Europie”. Byrnes'a niepokoi myśl, że „naród niemiecki musiałby rozpocząć od tego samego punktu, co i inne kraje zniszczone”. Ale Byrnes'a nie niepokoi, że np. Polska zniszczona przez Niemców, leży w gruzach. Obawia się tylko, aby Niemcy „nie zeszły do tego poziomu”. Niepokoi go, że nie wprowadzono w całych Niemczech jednolitego gospodarki. „Stany Zjednoczone są przeświadczone, że bariery między strefami winny być całkowicie zniszczone. Przyzły chwilę — mówi dalej Byrnes — w których granice między strefami winny być uważane jedynie za rejon, jakie mają być okupowane przez mocarstwa dla zapewnienia bezpieczeństwa, a nie jako linie graniczne między oddzielnymi jednostkami gospodarczymi i politycznymi. Tak postanowiono w Poczdami”. I w tym duchu ofensywnym utrzymana jest cała mowa sztuttgartska.

Wiemy już, że mowa Byrnesa wywołała entuzjazm w Niemczech. Rozplakatowanie jej jest bardzo wymowne. To, co wypowiadane było nieśmiało w prasie niemieckiej, a co jest pragnieniem utajonym prawie całego narodu niemieckiego, znalazło jasny i dobitny wyraz w mowie amerykańskiego podsekretarza stanu. Mrs. Byrnes po krótkim wahaniu dyplomacji amerykańskiej, wszedł na drogę błędów Wersalu. Staje do współzawodnictwa o Niemcy. Przyjeżdża do nich, aby go ktoś nie ubiegł w tej akcji. Przypomnijmy sobie, że

analogicznymi słowami motywowali konieczność udzielenia pożyczki Niemcom kongresmami waszyngtońscy po pierwszej wojnie światowej. Ta sama troska o podniesienie poziomu gospodarczego Niemiec panowała na Wall Street i w City londyńskim. Ponad wszystko, ponad cały ogrom zniszczeń, spowodowanych przez Niemcy, triumfuje business, business i jeszcze raz business.

W obecnej koniunkturze międzynarodowej, chodzi jeszcze o coś więcej, o zdobycie narodu niemieckiego dla swoich celów politycznych. W sprawie przyszłych granic Niemiec, Byrnes zajął wyraźne stanowisko wobec żądań Francji, godząc się na przyznanie jej Zagłębia Saary, a odrzucając oddzielenie od Niemiec Nadrenii i Zagłębia Ruhry.

Natomiast sprawa granic wschodnich Niemiec jest w interpretacji Byrnesa nieco kazuistyczna. Wprawdzie Byrnes oświadcza, że Stany Zjednoczone poprą sprawę rewizji granic wschodnich Polski na jej korzyść, lecz rozciągnięciu terenów, które mają być przyznane Polsce, zostanie ustalona przy zawarciu ostatecznego porozumienia. Tuż zaraz Byrnes dodaje, że „szefowie rządów, biorących udział w konferencji poczdamskiej, nie porozumieli się w sprawie poparcia na konferencji pokojowej projektów odstąpienia jakiegokolwiek terenu”. Chodzi tu jak gdyby o zwrócenie uwagi, że Stany Zjednoczone gotowe są poprzeć rewizję granicy wschodniej.

Potwierdzenie stanowiska tego przyjmujemy jako pociągnięcie pozytywne w stosunku do Polski, niemniej jesteśmy zdania, że bieg życia przekreślił „brak porozumienia”. Np. ZSRR wypowiedziało się w tej sprawie bardzo dobitnie, Linia Odry i Nisy na łamach prasy radzieckiej jest linią nie podlegającą wątpliwości.

Byrnes, mówiąc o pozycji, zajętej przez USA w Niemczech, aby przekreślił wszelkie wątpliwości pod tym względem, rzucił słowa zdecydowane: „My się nie wycofamy!” My Polacy również! Oto nasza odpowiedź. Dla nas linia Odra i Nisy jest czymś niezmiernie cenniejszym, niż pozycja amerykańska w Niemczech. Jest to kwestia naszego bytu narodowego, jest to nasze „być albo nie być” i wszelką dyskusję na ten temat odrzucamy raz na zawsze. Tu nie ma drogi do kunktatorstwa. Cień, który pada od mowy Byrnesa, nie przysłoni nam ani naszych granic ani postawy naszej wobec Niemiec. Przywarujemy mocniej do ziemi piastowskiej i silniej zaciśniemy pięść.

H. Barański.

Przemówienie Ministra Ziem Odzyskanych

Przed kilku dniami minęła 7. rocznica zbójczego napadu Niemiec hitlerowskich na Polskę. 7. rocznica wybuchu drugiej wojny światowej.

Zaden okres historyczny w życiu narodu polskiego nie był tak straszliwy, a równocześnie tak doniosły i bogaty w wydarzenia dziejowe, jak okres tej wojny.

Przeszliśmy jako naród przez piekło okupacji hitlerowskiej, przeszliśmy martyrologię, jakiej nie zaznał żaden inny naród świata.

Ta wielka ofiara krwi i cierpienia narodu polskiego daje nam prawo zadać, aby przy rozstrzy-

ganiu powojennych zagadnień, dotyczących Niemiec — nie lekceważono głosu Polski.

Wielki błąd popełniają ci politycy i mężowie stanu, którzy mówią o urzędzeniu Niemiec i o ich przyszłości zapominają o najbardziej żywoźnych interesach narodu polskiego, a nawet próbują się wycofać ze swoich zobowiązań, jakie niedawno przyjęli wobec Polaki. Jeśli przy tym mówią, że celem ich polityki jest utrwalenie pokoju w Europie i na świecie, to chcą stwierdzić, że w Polsce, jako najbardziej zainteresowanej w utrzymaniu pokoju i jego trwałości, każdy jest przekonany, że w ten sposób oddają oni idei pokoju najgorszą przysługę.

W rezultacie zwycięstwa nad Niemcami, w które naród polski włożył tak wielki i tak drogi goenny wkład, w dniu 2 sierpnia ub. roku został zawarty i podpisany układ poczdamski trzech wielkich mocarstw.

Układ ten, który nakreślił ramy politycznej, gospodarczej i geograficznej przebudowy Niemiec oraz środki działania niezbędne dla osiągnięcia tego celu — powitała Polska z najwyższym zadowoleniem. Umowa poczdamska trzech mocarstw głosi bowiem, że „Militaryzm i narodowy socjalizm niemiecki będą wyrwane z korzeniami, i sprzymierzeńcy, za wspólnym porozumieniem, podejmą obecnie i w przyszłości inne niezbędne zarządzenia, żeby osiągnąć pewność, że Niemcy już nigdy więcej nie staną się groźbą dla swych sąsiadów, albo dla pokoju „świata”. Któż bardziej od nas może być zainteresowany w realizowaniu tych słusznych i sprawiedliwych postanowień. Nie ma przecież drugiego takiego narodu, który by był zaznał od Niemców tyle krzywd, co naród polski.

Naród Polski miał jeszcze dodatkowe powody, by uważać układ poczdamski trzech wielkich mocarstw za sprawiedliwy akt dzieł, zmierzających do zagwarantowania trwałego pokoju w Europie i na świecie.

Układ poczdamski naprawił bowiem wielką krzywdę dziejową Polaki, jakiej doznała ona ze strony Niemiec. Prasa re ziemie polskie na zachodzie i północy, wyjarła Polsce na przestrze-

Nasz wkład w Ziemię Odzyskaną

Od czasu włączenia Ziem Odzyskanych w granice państwa polskiego inwestowaliśmy na tych terenach wiele miliardów złotych nie po to, aby ziemie te kiedykolwiek zwracać Niemcom, ale to jest najważniejsze. W ziemie nad Odrą i Nisą hułczyka zainwestowana została przed tysiącami synów narodu polskiego, którzy padli w walce o przywrócenie tej ziemi Polsce. W ziemie nad Odrą i Nisą spoczywają kości naszych dziadków, którzy od wieków byli tym ziemi gospodarzami. Nadodrzańską ziemią Śląska chroni kości tysięcy powstańców śląskich, którzy już po pierwszej wojnie światowej walczyli zbrojną i przelaną krwią dokumentowali jej polskość. Jeśli naród Polski miał i ma prawo czegoś żądać i oczekiwać od swoich zachodnich sprzymierzeńców to tylko pełnego poparcia dla uwiecznienia ziem odzyskanych w granicach Państwa Polskiego, dla uwiecznienia polskich granic nad Odrą, Nisą i Bałtykiem (burliwie oklaski). Takie stanowisko obowiązuje Anglię i Stany Zjednoczone choćby ze względu na konferencję w Teheranie, choćby ze względu na

krwawą przelaną w obronie Wielkiej Brytanii przez żołnierza polskiego. Takie stanowisko powinno obowiązywać Stany Zjednoczone choćby ze względu na krwawą przelaną w wojnie z Niemcami przez Polaków, żołnierzy armii amerykańskiej, choćby ze względu na szczerą tradycję Kościuszkę i Pułaskiego, którzy walczyli o wolność Stanów Zjednoczonych (oklaski) dlatego żądamy i mamy prawo żądać od wszystkich sprzymierzeńców w wojnie z Niemcami państw, aby przyznali się do ostatecznego unicestwienia krzywdy, wyrządzonej Polsce przez Niemców, aby w interesie budowania trwałego pokoju na zgliszczach drugiej wojny światowej zatwierdziły ostatecznie na konferencji pokojowej granice Polski ustalone w Poczdami (burliwie oklaski).

W dalszym ciągu swego przemówienia Minister Ziem Odzyskanych omówił cele, jakie przysięgając nie tylko reakcji zagranicznej, lecz i krajowej, która chciała, powtarzam, wyborów na wóz grzebiący i pragnęła, aby wybory odbyły się pod kontrolą państw anglosaskich.

Nasze zobowiązania wyborcze

Nasze zobowiązania wyborcze, mówił ob. Minister, wypełnimy bez żadnych nacisków zgodnie z potrzebami Polaki. Aby wybory mogły się odbyć w atmosferze jak najbardziej spokojnej należy przede wszystkim zaprzestać straszny naród polski, zaprzestać udzielania poparcia elementom faszystowskim i reakcyjnym, a co najważniejsze zaprzestać poddawania w wątpliwość trwałości naszych granic na Odrze i Nisie. Naród polski może nieraz być niejednolity, gdy idzie o różne jego sprawy wewnętrzne, ale — poza drobną grupką zdradców narodowych i agentów obcego wywiadu — zajmuje jednolite, niewzruszone stanowisko w sprawie swoich gra-

nic zachodnich (oklaski), dał temu wyraz w referendach ludowym. Być może, że wielu Polaków od niedawna niewyobrażało sobie, aby ktokolwiek z naszych sojuszników w wojnie z Niemcami mógł ich wziąć w obronę w taki sposób jak to zrobił p. Byrnes w Stuttgarcie. Naród polski wyciągnie z tego przemówienia należyte wnioski (okrzyki).

Pierwszym z tych wniosków musi być jeszcze mocniejsze oparcie się Polaki o szczerzy i prawdziwych przyjaciół. Do takich należy przede wszystkim Zm. Radziecki na czele z Generalissimem Stalinem. (Burliwie oklaski).

(Dokończenie na stronie 2-giej)

Poniedziałek, 9 września 1946

W teatrach poznańskich:

Teatr Wielki: dziś teatr nieczynny; jutro, godz. 19-1a - „Faszy”

W kinach poznańskich:

Apollo - „Białe mury”; Bałtyk - „Złota maska”; Muza - „Ciche wesele”; Rialto - „Ta, co broni Ojczyznę”; Warta - „Prawo profesora Lindsa”;

KOMUNIKATY

Liceum Mistrzów w Poznaniu. Państwowe Liceum Budownictwa w Poznaniu podaje do wiadomości, że w obecnym roku otwiera się przy tej szkole na razie dwuletnie Liceum Mistrzów.

- 1. metrykę urodzenia, 2. ostateczne świadectwo szkolne, 3. własnościowe napisany życiorys, 4. świadectwo lekarskie, 5. świadectwo moralności i lojalności, 6. w wypadku posiadania praktyki odpowiednie świadectwo, 7. 2 fotografie.

Ostateczne przyjęcie uzależnione jest od złożenia egzaminu wstępnego z matematyki, języka polskiego i rysunków, który odbędzie się dnia 20 września br. o godz. 8-jej rano w gmachu Państwowego Liceum Budownictwa w Poznaniu przy ul. Łąkowej 11.

Termin wnoszenia podań upływa z dniem 15 września br. 31114

Zarząd Wojewódzki Związku Samopomocy Chłopskiej w Poznaniu komunikuje, że w wtorek dnia 10 bm. o godz. 10-tej w Auli Akademii Handlowej w Poznaniu, Wzły Zygmunta Staroego 2/3 odbędzie się w Wojewódzkiej Konferencji Spółdzielcza Kierowników Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, przy udziale przedstawicieli władz i urzędów wojewódzkich.

Towarzystwo Śpiewacze „Lutnia” podaje członkom do wiadomości, że po przerwie wakacyjnej rozpocznie się lekcje śpiewu, które odbywają się w każdy poniedziałek i czwartek od godziny 18.30 do 20.30 w lokalu przy ul. Wspólnej 12. Ze względu na wyjazd choru na Ziemię Odzyskanych obecność wszystkich czynnych członków konieczna.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Miejskiej Poznań. Jeżyce zaprasza członków i sympatyków na zebranie plenarne, które odbędzie się 10 bm. o godz. 19 w ognisku KSM-M. Jeżyce.

Polskie Tow. Krowczanów zawiadamia, że w niedzielę 15 bm. uda się wycieczka do Biskupina. Ojdzdż z Poznania o godz. 6.20, powrót na godz. 21.15. Przejazd koleją z zwiedzania - 150 zł, dla urzędników państw 125 zł. Zgłoszenia przyjmuje „Orbis”, pl. Wolności 3 do piątku 13 bm. godzina 12.

Życia Wielkopolski i Ziemi Odzyskanych

Osadnictwo rolne w pow. trzciańskim

Jednym z najczęściej zasiedlonych zakątków Ziemi Lubuskiej jest powiat trzciański. Osadnictwo sprzyjało bezpośrelnie sąsiedztwo ze starymi obszarami woj. poznańskiego, a także fakt pozostaństwa na tym terenie wielu Polaków, wywiezionych w czasie wojny na roboty. Liczne transporty repatriantów w czasie od lutego do maja br. wpłynęły tak znacznie nie podwyższenie liczby ludności, że już od czerwca zaprzestano dalszego kierowania większych grup osadniczych na teren powiatu. Obecnie osiedla się rolników na samodzielnych gospodarstwach jedynie w wyjątkowych wypadkach. Ogólna liczba ludności w powiecie wynosi 16 tys., osadniono 3800 gospodarstw o ogólnym obszarze 47 tys. ha. Lekka gleba i wielka obfitość łąk i pastwisk decyduje o hodowlanym charakterze większości gospodarstw, które w przyszłości mogą się dobrze opłacać. Na razie jednak brak inwentarza żywego i wysokie ceny nawozów sztucznych stwarzają dla osadnika ciężkie warunki egzystencji. Równoległe z akcją osadniczą przeprowadza się przebudowę ustroju rolnego przez uzupełnianie gospodarstw do rozmiarów 8 do 10 ha, w celu zapewnienia im samowystarczalności. Grunty niezdane pod uprawę i nieużytki, stanowiące ponad 12% powiatu, przeznaczono na zalesienie. Istnieją 4 ośrodki kultury rolnej, 2 majątki oddano do użytku Szkół Rolniczych, a 3 przekazano pierwszej, niedawno utworzonej Spółdzielni Parcelacyjno- Osadniczej. Resztę z 18 majątków ziemskich zużyje się do upełnolenienia istniejących gospodarstw. (ZAP)

ŚRODA

Ks. Karol Mazurek powszechnie ceniony kapłan, z dniem 1 bm. opuścił nasze miasto i objął urządowanie w Ostrowie Wlkp. (fk)

Wraz z rozpoczęciem nauki szkolnej w tut. Gimnazjum i Liceum została dzięki Komitetowi Rodzicielskiemu otwarta bursa szkolna dla uczniów przyjezdnych. Naukę w szkołach rozpoczęto w dniu 3 bm. uroczystem nabożeństwem, którego odprawił ks. prefekt Biela w tut. kolegiacie. (fk)

GORZÓW n/WARTA

W elektrowni gorzowskiej odbyło się otwarcie stołówki dla pracowników. Na uroczystości przyjechał nac. dyr. Zjedn. Okr. Pozn. mgr Bieroński. Zaproszono również przedstawicieli miejscowych władz oraz partii politycznych. Całościowo wywarła na gości b. dodatnie wrażenie, zarówno przez ładnie odremontowany lokal, jak i dla serdecznego nastroju, który wyказал harmonijne współdziałanie pracowników elektrowni gorzowskiej z jej dyr. inż. Kosteckim. (n)

W rocznicę nalazu niemieckiego na Polskę mieszkańcy Gorzowa manifestowali podczas akademii, która odbyła się na Ryнку, swoje przywiązanie do Ziemi Odzyskanych. Chcąc podkreślić jedność pomiędzy ludnością, a żołnierzami, którzy ziemię tę zdobyli, uroczystość połączono z udekorowaniem 42 zasłużonych „Oznaką Grunwaldu”, medalami: „Zwycięstwa i wolności”, „Za Odrę i Nisę” i „Za Warszawę”. Próż miejscowych władz przemawiali prof. Szydłowski z D.O.W. i delegat z W.K.P.P.R: Kuczkowski. Manifestację zakończono defiladą odznaczonych oraz partii politycznych i organizacji młodzieżowych.

Związek „Caritas” Administracji Apostolskiej w Gorzowie rozpoczął działalność w lutym 1946 r. Z końcem lipca liczył: 130 oddziałów parafialnych, 35 przedszkoli (w których dożywia się dziennie około 3000 dzieci), 23 kuchnie (wydające dziennie do 4800 obiadów), 8 przychodni lekarskich, 2 sierońce, 1 żłobek, 2 domy starców, 2 domy noclegowe, 1 burse, 1 stację opieki nad matką i dzieckiem, 1 szpital na 80 łóżek, 1 szwalnię oraz 3 świetlice młodzieżowe. W okresie tym rozdano z darów katolików amerykańskich i Polonii Amerykańskiej 21000 kg żywności, 62000 sztuk odzieży i 3600 par obuwia.

„Caritas”, obejmujący 40 rozległych powiatów, dzięki niezwykłej energii ks. dyr. Markitana i ofiarności prezesa Związku ob. Krycha oraz niezliczonej rzeszy bezimiennych pracowników spełnia swą zaszczytną misję w całej rozciągłości. (n)

MIEŚCISKO

Manifestacyjny pogrzeb

(kn) Ostatnio odbył się tu pogrzeb zamordowanego instruktora W. F. i P. W. kapr. rez. Ludwika Dubińskiego z Mieściska. Trumnę nieśli b. towarzysze. Słowo pożegnania wygłosił Przewodniczący Gminnego Komitetu W. F. i P. W. wójt Przybyś. Kondukt pogrzebowy poprowadzała kompania Junaków. Tow. Przyjaciół Żołnierza, P. C. K., ks. prob. Beiglerlein, ks. dziekan Reister z Klonka i ks. Machnickiowski oraz niezliczone rzesze. Od wrót cmentarnych nieśli trumnę Junacy i instruktorzy, a po odprawieniu żałobnego ceremoniału i po odpiewaniu pieśni „Spój żołnierzu” towarzysze spuścili trumnę do grobu. Pierwszy wieniec złożył na grobie Komendant Gminy ob. Kitzmann, w imieniu Tow. Przyjaciół Żołnierza ob. Cofta oraz delegacji P. C. K.

LUBCZ, pow. Żnin

Pogrzeb żołnierza

Pełniąc służbę żołnierską w szeregach Wojska Polskiego na terenach wschodnich zginął od kul reakcyjnych elementów szed. Alojzy Grzeszak z Bożanica, pow. żnińskiego. Ciało zamordowanego sprowadzono do stron rodzinnych i pochowano na cmentarzu parafialnym w Lubczu. W pogrzebie wzięli udział poczty sztandarowe organizacji i hulce P. W. oraz przedstawiciele władz. Nad grobem przemówił ks. proboszcz Knast. (S)

WOLSZTYN

Akademia 1 września

(trz) Pod hasłem „Odbudujemy Warszawę” odbyła się uroczysta akademia w sali kino „Tatry” po przednio odbytej uroczystej mszy św. Z ramienia Oddziału Pow. Inf. i Prop. zgali uroczystości kierownik Oddziału ob. Bączyk Franciszek, dając ogólny pogląd na historyczne znaczenie dni wrześniowych. Z kolei przemawiali przewodniczący Powiatowego Komitetu Odbudowy Warszawy ob. Paździuch, oraz z Miejskiego Komitetu Odbudowy Warszawy ob. dr Chomiak, który między innymi rzucił hasło do ogólnej zbiórki na rzecz odbudowy Warszawy. Na wniosek kierownika Oddziału Inf. i Prop. ob. Bączyka zebrani uchwalili rezolucję, domagającą się rewizji procesów rehabilitacyjnych oraz zmiany ustawy o rehabilitacji zdrajców narodu polskiego. Odpowiedni „Roty” zakończono uroczystości.

ŚLUPSK

Czyżby nazwy na jedną miejscowość, która nazywa prawdziwa? Małe miasto portowe w powiecie ślupskim u ujścia rzeki Ślupi posiada prócz dawniej niemieckiej nazwy Stolpmünde jeszcze 4 oficjalne nazwy polskie. Tak więc stacja kolejowa nazywa się Ustka, Zarząd Miejski twierdzi, że jest w Postomieniu, poczta bije stemple z nazwą Nowy Słupsk, a spotyka się też nazwę Słupio- uście.

Zaznaczyć należy, że władze samorządowe już od ub. roku interweniowały w tej sprawie przez Urząd Wojew. Gdański w Ministerstwie Ziemi Odzyskanych, lecz na razie bez skutku.

Advertisement for Walentyna Ptaszyńska, 82 years old, with a portrait and text about her death and funeral. Includes a logo with a cross and wheat.

Advertisement for Wydawnictwa Kościuszkowskie, listing various books and prices. Includes a circular logo for 'KROMCZYŃSKI STEMPLE'.

Advertisement for Waleria Dorna, 70 years old, with text about her death and funeral.

Advertisement for TUR KONRAD ZIOŁEK, selling office and school articles. Includes a logo with a hammer and sickle.

Advertisement for Ogłoszenie o przetargu, regarding a contract for a building.

Advertisement for Na sezon szkolny, featuring Hurtownia Papieru and Galanterii Tekstylniej i Dewocjonalii.

Advertisement for Poszukuję młodszego pomocnika, seeking a young assistant for a firm.

Advertisement for Centrala Lamp Radiowych, selling radio lamps.

Large advertisement for Tokarzu, featuring 'Zdolnych brzu uczonych robotników' and 'ERGE - MOTOR'.

Advertisement for Szczotki i pedzle, selling brushes and combs.

Advertisement for UWAGA! UWAGA!, featuring a generator and wood products.

